

INDG. 29 JULI 2013

ORIGINAL _____
KOPITIL _____

Varde Kommune
Borgerservice Frisvadvej 35
6800 Varde

097279

På baggrund af en sag rejst af _____ har Patientombuddet truffet følgende

Dato: 24-07-2013
Sagsnr.: 13/1526/KC

Sagsbeh.: Lks

Patientombuddet
Flinsensevej 15
2000 Frederiksberg
Tlf. +45 7228 6600
Telefontid: 10:00-14:00
Fax +45 7228 6601

pob@patientombuddet.dk
www.patientombuddet.dk

AFGØRELSE

Patientombuddet tiltræder den afgørelse, der er truffet af Varde Kommune den 16. januar 2013 om fribefordring til _____ Jensen.

KLAGEN

Varde Kommune meddelte ved brev af 16. januar 2013 afslag på fribefordring til egen læge og speciallæge. _____ klagede ved brev af 10. februar 2013 over kommunens afgørelse.

PATIENTOMBUDETS AFGØRELSE

_____ er ikke berettiget til fribefordring til egen læge og speciallæge.

BEGRUNDELSE

_____ ansøgte den 9. januar 2013 Varde Kommune om fribefordring til behandling hos egen læge og speciallæge.

Den 16. januar 2013 var _____ i til samtale hos Varde Kommune.

Varde Kommune traf afgørelse den 16. januar 2013. Kommunen gav _____ afslag på fribefordring med den begrundelse, at han kom gående til samtalen uden nogen former for ganghjælpemidler. At han var i

stand til at gå på trapper. At han havde oplyst, at han ikke mente sig i stand til at benytte kollektiv trafik, men at han ikke havde forsøgt sig med dette. Endelig havde Kommunen lagt vægt på, at [redacted] havde oplyst, at han altid skulle have et af sine børn med til læge. Kommunen var derfor af den opfattelse, at han altid havde en person med, som kunne hjælpe med de praktiske ting omkring kollektiv trafik, ligesom at han vil kunne få hjælp til at komme ind og ud af bussen.

Det fremgår af sundhedslovens § 170, stk. 1-2, at der, når betingelserne i øvrigt er opfyldt, ydes befordringsgodtgørelse til behandling hos alment praktiserende læge, og til den speciallæge inden for vedkommende speciale, der har konsultationssted nærmest ved patientens opholdssted.

Det fremgår videre af §§ 4-5 i bekendtgørelse nr. 1266 af 15. december 2012 om befordring eller befordringsgodtgørelse efter sundhedsloven, at personer, der modtager pension efter de sociale pensionslove, har ret til godtgørelse for befordring til og fra alment praktiserende læge samt til speciallæge, hvis personen er henvist til speciallæge af en alment praktiserende læge eller speciallæge, samt uden sådan henvisning ved besøg hos speciallæge i oftalmologi (øjensygdomme) eller speciallæge i oto-rhino-laryngologi (øre-næse-halssygdomme) samt hos speciallæge i gynækologi og obstetrik ved svangerskabsafbrydelse inden udløbet af 12. uge, jf. dog § 7. Det fremgår videre af § 8, at det er patientens opholdskommune, der yder befordringsgodtgørelse efter §§ 4-5.

Endvidere fremgår det af § 26 i samme bekendtgørelse, at befordringsgodtgørelse ydes med et beløb svarende til befordringsudgiften med det efter forholdene billigste, forsvarlige befordringsmiddel omfattende offentlige transportmidler, herunder bus, tog og færge, samt taxa og privatbil m.v.

Det følger af ovennævnte regelsæt, at pensionister, har en ret til godtgørelse for befordring til og fra alment praktiserende læge og speciallæge, såfremt befordringsudgiften til og fra behandlingsstedet overstiger 25 kr. i alt, jf. samme bekendtgørelses § 27, stk. 1.

* Det antages imidlertid videre efter fast praksis, at reglerne om befordringsgodtgørelse ikke afskærer kommunen fra at tilbyde fribefordring i stedet for befordringsgodtgørelse.

Der er dog ikke hjemmel i lovgivningen til at afvise en patients ret til befordringsgodtgørelse, hvis patienten ikke skulle ønske at tage imod tilbuddet om fribefordring, ligesom der heller ikke er hjemmel i lovgivningen til at afvise en patients ret til befordringsgodtgørelse, hvis der er bil i husstanden.

Det er Patientombuddets opfattelse, at en person ikke vil være berettiget til fribefordring (godtgørelse for udgift til taxa eller andet ikke-offentligt befordringsmiddel) til alment praktiserende læge og speciallæge, hvis personen efter forholdene er i stand til at benytte offentligt

befordringsmiddel eller et andet transportmiddel omfattet af bekendtgørelsens § 26, stk. 2. I et sådant tilfælde vil der kun kunne ydes godtgørelse for befordring med billigste, forsvarlige befordringsmiddel, såfremt betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Det er videre Patientombuddets opfattelse, at der ved en vurdering heraf må lægges vægt på patientens tilstand samt de foreliggende muligheder for at anvende offentligt befordringsmiddel, eller andet befordringsmiddel efter bekendtgørelsens § 26, stk. 2. Kommunen kan – om fornødent – ved vurderingen heraf rådføre sig med personens læge, men der bør i almindelighed ikke indhentes lægeerklæring om befordringsmidlets art. Det skal endvidere indgå i vurderingen, om patienten reelt set har mulighed for at benytte offentligt befordringsmiddel eller et andet befordringsmiddel efter bekendtgørelsens § 26, stk. 2, henset til patientens tilstand.

Han har videre anført, at han er i stand til at gå på trapper, når han har et gelænder eller andet, som han kan holde fast i, så han ikke falder. Han har endvidere anført, at han ikke har mulighed for at køre ham til læge eller speciallæge i hverdagen. Han har hertil anført, at han har svært ved at benytte sig af offentlig transport på grund af hans nedsatte gangfunktion og manglende syn på det ene øje. Han har afslutningsvis anført, at han har taget taxa til lægen på nær en gang, hvor hans datter havde fri og derfor kørte ham.

Patientombuddet har bemærket, at [navn] i sin ansøgning har oplyst, at han aldrig har prøvet at benytte offentlig transport. Det er dog hans opfattelse, at han vil have svært ved at benytte dette grundet besværet gangfunktion, for hvilket han benytter rollator, samt nedsat syn, da han kun har synet på det ene øje.

Patientombuddet har hertil bemærket, at Varde Kommune i afgørelsen har oplyst om muligheden for flextrafik, som ifølge kommunen er at sidestille med offentlig transport. Det er derfor Patientombuddets opfattelse, at denne transportform kan benyttes, da der tilbydes dør til dør kørsel inden for kommunegrænsen.

Patientombuddet har hertil bemærket, at Varde Kommune i afgørelsen ligeledes har oplyst om muligheden for at søge om befordringsgodtgørelse efter sundhedsloven.

På denne baggrund finder Patientombuddet, at [navn] ikke er berettiget til fribefordring til behandling hos egen læge og speciallæge idet det ikke kan lægges til grund, at [navn]s helbredstilstand udelukkede anvendelse af offentlig transport.

Patientombuddet skal afslutningsvis bemærke, at det fremgår af informationsmaterialet om flextur på Sydtrafik's hjemmeside, at prisen for transport minimum udgør 35 kr.

Det er herefter Patientombuddets opfattelse, at ... vil være berettiget til dækning af udgifterne til transport med flexitur, da beløbet overstiger 25 kr., som er minimumsbeløbet for pensionister efter bekendtgørelsens § 27, stk. 3. Patientombuddet kan oplyse, at der ansøges herom, når besøget hos lægen eller speciallægen har fundet sted.

ooo00ooo

Kommentarer fra ... af 24. juni 2013, er indgået i Patientombuddets vurdering af sagen.

Der kan ikke klages over afgørelsen til anden administrativ myndighed. Hvis der kommer nye oplysninger, som er af væsentlig betydning for sagen, kan den tages op på ny.

Med venlig hilsen

Louise Scheel

LOVGRUNDLAG

Bekendtgørelse nr. 913 af 13. juli 2010 af sundhedsloven:

§ 170. Kommunalbestyrelsen yder i sygdomstilfælde godtgørelse for nødvendig befordring til og fra alment praktiserende læge til personer, der er omfattet af § 59, stk. 1, og som modtager social pension, hvis personen modtager behandling for regionens regning efter denne lov.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen yder i sygdomstilfælde godtgørelse til de i stk. 1 nævnte personer for nødvendig befordring til og fra speciallæge, hvis personen modtager behandling for regionens regning efter denne lov efter henvisning fra alment praktiserende læge eller speciallæge, eller i særlige tilfælde uden henvisning, jf. § 64, stk. 4, og behandlingen ydes af den speciallæge inden for vedkommende speciale, der har konsultationssted nærmest ved patientens opholdssted. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om ydelse af befodringsgodtgørelse til personer omfattet af 1. pkt. samt til personer omfattet af § 59, stk. 1, ved besøg hos speciallæge.

Bekendtgørelse nr. 1266 af 15. december 2012 om befordring eller befodringsgodtgørelse efter sundhedsloven:

§ 4. Personer, der modtager pension efter de sociale pensionslove, har ret til godtgørelse for befordring til og fra alment praktiserende læge.

§ 5. Personer, der modtager pension efter de sociale pensionslove, har ret til godtgørelse for befordring til og fra speciallæge, hvis personen er henvist dertil af en alment praktiserende læge eller speciallæge, samt uden sådan henvisning ved besøg hos speciallæge i oftalmologi (øjensygdomme) eller speciallæge i oto-rhino-laryngologi (øre-næse-halssygdomme) samt hos speciallæge i gynækologi og obstetrik ved svangerskabsafbrydelse inden udløbet af 12. uge, jf. dog § 7.

§ 26. Befodringsgodtgørelse efter denne bekendtgørelse ydes med et beløb svarende til befodringsudgiften med det efter forholdene billigste, forsvarlige befodringsmiddel.

Stk. 2. Befodringsmidler, der kan ydes godtgørelse til efter stk. 1, omfatter offentlige transportmidler, herunder bus, tog og færge, samt taxa og privatbil m.v.